

Az egri labdarúgás története (II.)

A felszabadulás utáni első hónapokban kezdődött meg az egri labdarúgóélet újjászervezése is. Az első mérkőzésekre 1945. március 11-én került sor az Egeri Sport Egylet három csapata között. 1945 őszén kezdődött a várva várt bajnokság, amelyre az ekkor már EMTK-t, majd EVMTK-t az ÉLASZ I. osztályába osztották be. Ettől kezdve évekig ebben az osztályban játszott az egri gárda.

1949—50-ben, a szocialista sportmozgalom létrehozásának éveiben óriási fejlődésen megy keresztül az egri labdarúgás. Fenntartója kezdetben a szak szervezeti mozgalom. Először SZTK, majd Építők, Pedagógus, Fáklya, Petőfi és Bátya néven játszottak az 50-es években. A csapat edzőt kap, szervezeti keretei egyre korszerűbbek. 1954-ben átadták a sportolónak az egri népkerti stadiont, ahol immár akár nemzetközi mérkőzéseket is rendezhettek.

Az egri labdarúgóélet fejlődésének biztos jele, hogy az SZTK 1948—49-ben már újra az NB III-ban játszott, ahol az 1949/50-es évadban bajnokságot nyert és 1950 őszén már az

oly régóta áhított NB II-ben küzdhetett a bajnoki pontokért. Ettől kezdve néhány kisiklás ellenére szintén állandóan NB II-es a csapat.

Az egri labdarúgás ug-rásszerű fejlődése 1957-től kezdődik. Ekkor már ESC, aztán 1961-től Dózsa néven aratták sikereiket az NB II-ben, majd az NB I/B-ben. Az első igazi nagy eredmény azonban az 1967-es évhez fűződik. Az Egeri Dózsa bejutott az NB I-be. *Szentmarjai Tibor* edző vezetésével *Kovács* és *Papp* (a két kapus), *Kárpáti*, *Kiss*, *Winkler*, *Tátrai*, *Berán*, *Faliszek*, *Sárközi*, *Zilahi*, *Kovács Gy.*, *Rajna* készült a nagy csapatra. A bemutatkozás rosszul sikerült és az egri csapat kénytelen volt búcsút mondani az NB I-nek. A csapatvezetés és a játékosok nem adták fel. 1969-ben ismét az NB I-ben a csapat, de egy év után megint kiestek. 1971-ben újból visszakérülnek, de ekkor is a kiesés szomorú sorsa az övék.

Ezután a csapat erősen visszaesett, még az NB III-at is megjárta, majd 1978-ban a Vasas és a Dózsa egyesült, és létrejött az Eger Sport Egyesület.

1978-tól az ESE egyre hátrózottabban tört ismét előre, 1983-ban sikerült az NB II megnyerése. Az 1984/85-ös bajnoki évben már az NB I-ben szerepeltek, ahol több országos érdeklődést kiváltó eredményt is elértek. Ez a bajnoki évad jól kezdődött, a *Csank János* edző vezetésével pályára lépő *Bodolai — Lengyel*, *Zsidai*, *Ménesi*, *Szert — Szebegyinszky*, *Simon*, *Csepregi — Horváth*, *Kiss Tibor*, *Sass* összetételű csapat Egerben 8000 néző előtt 2-1-re nyert a Haladás ellen. A szurkolók reményei megnöttek, de a csapat végig a kieső zónában tanyázott és végül búcsúzni kényszerült.

1985/86-ban az együttes célja továbbra is az NB I-be kerülés maradt. Az egész bajnoki évadban csaknem végig vezetve a második helyen végzett, s újra NB I-es lett az Eger SE.

A nagy kérdés: többszöri próbálkozás után vajon bent marad-e a csapat? A szurkolók reménykednek. Bízunk abban, hogy az 1986/87-es bajnoki év új fejezetet jelent majd az egri labdarúgásban.

Varga László